

a fons

EL CLASSISME, LA REPRESSIÓ I LES IRREGULARITATS SÓN EL PA DE CADA DIA ALS QUARTERS

La cúpula de l'exèrcit és una 'casta' corrupta

Un paso al frente, la novel·la escrita pel tinent en actiu Luis Gonzalo Segura, constitueix una minuciosa crítica a les Forces Armades i un al·legat sense precedents literaris a Espanya pels drets i les llibertats dels militars professionals.

Els soldats rasos són la 'xusma', en l'argot militar, mentre que els oficials són els 'blancs' i els sotsoficials, els 'negres'

Text **D. Molina**

Fart de la repressió i dels privilegis en l'exèrcit, un jove militar madrileny ha decidit arriscar la seva carrera per explicar què passa als quarters.

El seu llibre descriu una realitat, la de les persones, allunyada de la versió difosa institucionalment: els militars, quan arriben al seu lloc de treball, ingressen en

una mena d'Estat feudal dominat per una casta, la cúpula militar, autoritària i propensa a la corrupció. Allà no hi ha separació de poders: un jutge militar no pot condemnar amb imparcialitat el seu superior de qui depenen les seves condecoracions i els seus ascensos.

Luis Gonzalo Segura explica

L'accés als clubs militars és un privilegi de l'alta jerarquia de l'exèrcit

a EL TRIANGLE que la contrapartida negativa de la professionalització de les Forces Armades ha estat el desconeixement de la ciutadania de la vida a l'exèrcit, fet que ha afavorit la impunitat.

LA CASTA PRIVILEGIADA

Destapa una llarga llista de males pràctiques en el si d'un

exèrcit amb excés d'oficials. Es relaten malversacions, falses comissions de servei i negligències, entre altres irregularitats silenciades.

En qüestió de números i necessitats, Segura sap molt bé de què parla perquè és especialista en administració militar. Recorda, per exemple, una insòlita despesa

@ArturoGomRan: Un gran militar va dir "la forma de manar influeix molt en la forma d'obeir" i en la forma de robar, amagar..."

@l_Unibaso: "Cap. 16, real com la vida mateixa, només falten els noms que tots coneixem; cal un gran canvi en la justícia militar"

@luisgonzalo seg: "No pararem de lluitar fins aconseguir que es debati sobre el model de les Forces Armades"

de cinc milions d'euros en gavadines. I no passa per alt l'estil de vida i les prebendes de la cúpula militar: clubs de golf, spas, sales VIP, piscines climatitzades, residències d'estiu, etc. En aquests sentit, els clubs militars són santuaris reservats als privilegiats oficials pagats amb fons públics. Llocs on només s'entra per galons o per invitació.

I en un entorn d'hermetisme, autoritarisme i impunitat, com el que difon aquesta novel·la, la llei és ignorada: les ordres poden impedir conciliar la vida laboral i la familiar com marca la llei i les instruccions d'un superior poden arribar a saltar-se ordres ministerials.

Una de les característiques de la casta descrita pel tinent Segura és la seva ideologia. Mentre la tropa reflecteix la pluralitat social, la cúpula és "ultraconservadora", "ultrarreligiosa" i "endogàmica".

BLANCS, NEGRES I XUSMA

Com a prova d'aquest tarannà, Segura revela les amenaces d'algun alt comandament a militars de rang inferior perquè no assistissin a presentacions del seu llibre. I com a evidència del sistema de castes i d'un pòsit de racisme-, destapa el lèxic emprat portes del quarter endins: els oficials són "blancs" i els sotsoficials són "negres". La tropa, diu, és considerada "xusma".

Més enllà de les etiquetes, la base de l'exèrcit és precària en termes laborals. A més, amb la

crisi s'ha tancat la incorporació de nous soldats i restringit l'accés a l'escala de sotsoficials. Diu Segura que no es volen ampliar nòmines alhora que les promocions d'oficials no varien. L'explicació que dona és que així es pot donar pas als fills a llocs de privilegi i continuïtat, per tant, a l'endogàmia de la casta dominant.

UN NOU EXÈRCIT

Entre altres propostes per modernitzar l'exèrcit, l'autor d'*Un paso al frente* reclama una llei de transparència, la independència de la Guàrdia Civil i del sistema jurídic en relació a la jerarquia de l'exèrcit (per poder investigar i jutjar corrupteles), i que es realitzin auditories.

Així mateix, denuncia que no poden existir àmbits, com el militar, mancats de llibertat, per la qual cosa reclama la possibilitat de crear un marc similar al de la policia, amb sindicats, i que es garanteixi la llibertat d'expressió i el dret de manifestació.

Segura està convençut que les Forces Armades només poden canviar si la ciutadania les ajuda a fer-ho. "Necessiten ser adoptades", afirma. És per això que destapa l'exèrcit actual amb novel·la, un format més amè i popular que l'assaig, on inclou vivències pròpies i alienes, així com històries inspirades en situacions reals.

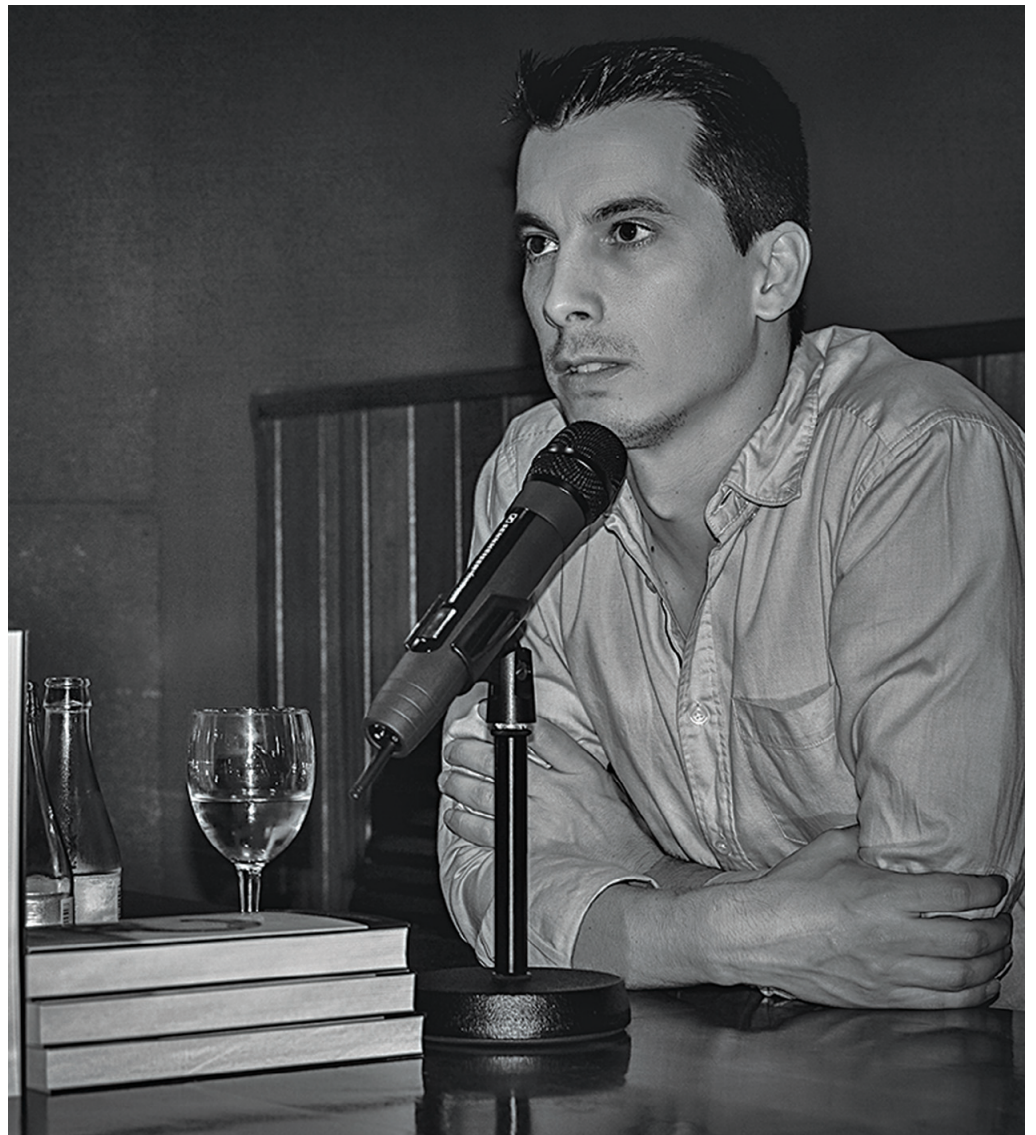
SUPORTS I REPRESENTACIONS

De moment, Luis Gonzalo Segura ha rebut el suport públic de les principals associacions mi-

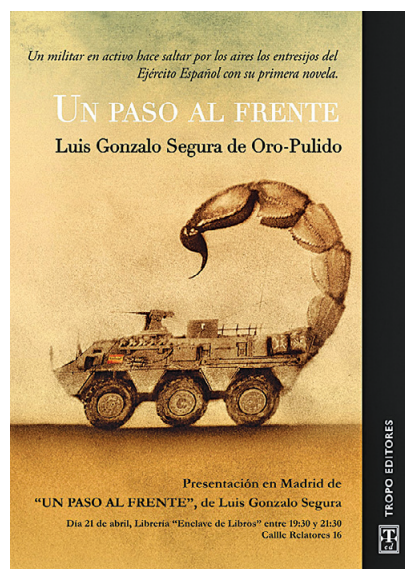
litars espanyoles (AUME, AS-FASPRO, ATME, OATM). Molt menys amistosa és la resposta que espera de la criticada cúpula militar: "M'ingressaran en un centre disciplinari o m'expulsaran, és quelcom que tinc completament assumit", afirma. ■

Segura reclama que la societat s'impliqui per canviar un exèrcit estancat

La justícia militar ha ignorat fins ara totes les denúncies que ha formulat

El jove tinent Luis Segura, durant la presentació del seu llibre a Barcelona

'EL MILITAR TÉ POR, MOLTA POR, PERÒ ARRIBA UN MOMENT EN QUÈ NO POT MÉS'

Luis Gonzalo Segura de Oro-Pulido

(Madrid, 1977) ha fet un pas endavant sense pseudònim perquè accepta les conseqüències d'esbombar les misèries de l'exèrcit. De moment, addueix pressions per acceptar una "baixa psicològica", una pèrdua de qualificació -de 9 a 7 punts- els darrers anys i una retallada de sou no justificada com a respostes a les seves denúncies i pretensions de canvi. Va posar en coneixement del jutge un 'forat' de cinc milions d'euros en un in-

ventari de material informàtic, entre altres denúncies d'irregularitats relacionades amb els pressupostos plantejades els últims anys sense conseqüències. Segura afegeix que el cap de l'Estat Major de l'Exèrcit de Terra s'ha negat a reunir-se amb ell.

En canvi, ha rebut força missatges (privats molts d'ells, això sí) de suport de companys de les Forces Armades, fet que el fa pensar que *Un paso al frente* pot ajudar a canviar la realitat dins els quar-

ters. "El militar té por, molta por, però arriba un moment en què no pot més", afirma.

Després de 12 anys sense sancions servint a l'Exèrcit de Terra, i amb una perspectiva de seguretat laboral i de factibles augments salarials, el tinent Segura arrisca la seva carrera i la seva seguretat econòmica. Per això troba absurd que es pretengui que el seu llibre és res més que una eina per lluitar pels drets i les llibertats dels militars.